

A Németországi Szövetségi Köztársaság és a Land Niedersachsen a VW-törvényben szabályozott, a részvénytulajdon nagyságától független képviselőküldési joga a felügyelő bizottságba korlátozza a többi részvényesnek a társaság felügyelő bizottságában való megfelelő képviselői jogát. És mivel – mint azt a Bíróság szintén többször megállapította – egy olyan szabályozás, amely a részvétel megszerzését korlátozza, vagy más módon akadályozza egy társaság irányításában vagy annak ellenőrzésében való részvétel lehetőségét, a tőke szabad mozgásának korlátozását jelenti, ezen törvényi szabályozás esetén a tőke szabad mozgásának a közösségi joggal ellentétes korlátozása valósul meg.

A tőke szabad mozgásának korlátozását csak az EK 58. cikkben megjelölt okok vagy az úgynevezett kényszerítő közérdek igazolhatják. A Bíróság által kidolgozott ismérvek szerint a közérdek miatt tett ilyen intézkedések nem lehetnek megkülönböztetőek, tárgyilag indokoltak és a követett célra tekintettel arányosnak kell lenniük. Ezeknek az indokoknak különösen minden, a fogadó tagállam területén tevékenykedő személy és vállalkozás tekintetében kell érvényesülniük. Azok az általános pénzügyi érdekek, melyek túlmutatnak az EK 58. cikk szerinti, az adójogot érintő okokon, valamint a tagállam más gazdasági céljai az állandó ítélkezési gyakorlat szerint nem igazolhatnak semmilyen korlátozást, amely az EK-Szerződés szerint tilos. Az EK 56. cikk követelményei és a vonatkozó ítélkezési gyakorlat alapján a VW-törvény nevezett rendelkezései esetén közvetlen szerzési korlátozásokról van szó, amelyeket nem igazol semmilyen közösségi jogilag jelentős indok.

A Finanzgericht Hamburg 2005. március 2-i végzésével a Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L. (képviseli: a Ravensberger Honig GmbH felszámoló) kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-120/05. sz. ügy)

(2005/C 143/23)

(Az eljárás nyelve: német)

A Finanzgericht Hamburg (Németország) 2005. március 2-i végzésével, amely 2005. március 15-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L. (képviseli: a Ravensberger Honig GmbH felszámoló) kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Finanzgericht Hamburg a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

El lehet-e tekinteni a 1222/94/EK rendelet⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében előírt okirati bizonyítéktól, és megengedhető-e az exportőrnek, hogy az exportált árucikkek előállításához ténylegesen felhasznált termékeket más bizonyítási eszközökkel igazolja, ha az exportőrnek vis major következtében (már) nincs lehetősége bemutatni a termelésre vonatkozó dokumentumokat?

A bizonyítás szintjének csökkenéséhez is vezet-e a vis major szempontja abban az értelemben, hogy az exportőrnek az exportált árucikkek előállításához ténylegesen felhasznált termékeket csupán valószínűsíteni kell vagy azokat hihetően be kell mutatnia?

⁽¹⁾ HL L 136., 5. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-334/03. sz., Deutsche Post Euro Express GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2005. január 12-én hozott ítélete ellen az OHIM által 2005. március 15-én (faxon: 2005. március 11-én) benyújtott fellebbezés

(C-121/05. P. sz. ügy)

(2005/C 143/24)

(Az eljárás nyelve: német)

A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képviseli: A. von Mühlendahl, az OHIM elnökhelyettese, és G. Schneider, az ipari tulajdonnal kapcsolatos bírósági eljárásokkal foglalkozó szervezeti egység tagja) 2005. március 15-én (faxon: 2005. március 11-én) fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-334/03. sz., Deutsche Post Euro Express GmbH kontra OHIM ügyben 2005. január 12-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak (harmadik tanács) a T-334/03. sz. ügyben 2005. január 12-én hozott ítéletét⁽¹⁾ és utasítsa el a kérelmet;
- 2) utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé.